

ת"פ 51685/05/16 - רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נגד מולא דוקאן

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 51685-05-16 רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נ' מולא
בפני כבוד השופטת טל לחיאני שהם

בעניין: רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע
ע"י ב"כ עו"ד יאיר הלר
נגד
מולא דוקאן
ע"י ב"כ עו"ד חוסין זגיר
המאשימה
הנאשם

הכרעת דין

פתח דבר

בהתאם לסיפא לסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, אודיע כבר עתה כי החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום מחמת הספק הסביר.

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב האישום המייחס לו ביצוע עבירת ציד חית בר מוגנת, עבירה לפי סעיפים 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חייית הבר, התשט"ו - 1955 (להלן: "החוק"), עבירת ציד ללא רישיון ציד, עבירה לפי סעיפים 2 ו-14(ב) לחוק, ציד מתוך כלי רכב ממונע, עבירה לפי תקנה 6(ד) לתקנות להגנת חייית הבר, התשל"ו - 1976 (להלן: "התקנות"), ועבירת החזקת חייית בר מוגנת, עבירה לפי סעיפים 8(א)(3) ו-14(ב) לחוק.

2. בעובדות כתב האישום נטען כי בתאריך 28/12/14, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, אולם עד לשעה 16:20, בגבעות צפית, שהן שטח המרעה בבית ניר, עסק הנאשם, יחד עם אחר, בציד חוגלות באמצעות רובה ציד, ממנו ירה, מתוך רכב מסוג מיצובישי מגנום מספר רישוי 80-150-17, השייך לנאשם (להלן: "הרכב").

במהלך מרדף אחרי הנאשם, שנסע בכביש 6, הושלכה מהרכב שקית צהובה ממנה עפו 2 חוגלות, וכן הושלכו קופסאות קרטון ובהם כדורי ציד. כמו כן, בשקית נמצאה חוגלה מתה ובקרבת מקום נמצאו עוד 4 חוגלות מתות.

כל זאת ביצע הנאשם ללא רישיון ציד וללא היתר למעשיו.

מענה לכתב האישום

3. במענה לכתב האישום מיום 25/01/18, כפר הנאשם, באמצעות בא כוחו, בכך שצד חוגלות וירה מתוך הרכב, אישר כי הרכב בבעלותו וכי נהג בו באותו היום, אך ללא אדם נוסף לצדו, אולם טען כי היו נוספים שנהגו ברכב ביום זה.

כמו כן, טען כי לא השליך מהרכב כדורים או שקית, ואישר כי אין לו רישיון ציד או רישיון להחזיק כלי נשק.

במעמד המענה, לשאלת בית המשפט לעניין טענת אליבי, ביקש הנאשם שהות לבדוק כרטסת העובדים ולהגיש בקשה לעניין זה בתוך 14 ימים, אולם לא הוגשה כל בקשה לעניין זה.

לחילופין, טען ב"כ הנאשם כי אם לא תוכח עבירת ציד חייט בר מוגנת ויתר העבירות כן יוכחו, אזי לא היה מקום להגיש את כתב האישום כנגד הנאשם מאחר ועבירות החזקת חייט בר מוגנת ועבירת ציד מתוך רכב ממונע הן עבירות של ברירת משפט.

4. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי גם אם יקבע בית המשפט שהנאשם ירה בחוגלות או זרק את השקית שהכילה חוגלות, מאחר שלא מתאפשר לנאשם לבדוק את המוצג, לא תוכל המאשימה להוכיח את העובדה כי בשקית נמצאה חייט בר מוגנת.

לאחר שבית המשפט הורה כי ב"כ המאשימה יגיש הודעה לעניין מצבם של המוצגים והאם הם קיימים, התקבלה ביום 13/02/18 תגובת המאשימה לפיה שקית הניילון, התרמילים ואריזות כדורי הצייד נמצאים במחסן המוצגים, אך כי אין בידי המאשימה חוגלות מתות, וזאת מאחר וקיימת לפקחים סמכות להשמיד את החוגלות המתות, וזאת בהתאם ל**סעיף 11(ג) לחוק**.

ניתוח הראיות

5. בין הצדדים לא הייתה מחלוקת כי הנאשם הוא בעל הרכב, שנהג באותו היום ברכב והוא נעדר רישיון לציד (תע"צ שסומן **ת/12** ותע"צ שסומן **ת/13**).

6. בשל קושי משמעותי בעדותו של עד התביעה העיקרי, **מר עופר בן שבת** (להלן: "**ע"ת 1**"), בשים לב לניתוק זמן וקשר משמעותי בין המועד בו נטען כי הצידה נזרקה מרכבו של הנאשם ועד מציאת הצידה ובשל מחדלי חקירה שנעשו, כאמור בפתח הכרעת הדין, אני סבורה כי לא הוכח מעל לכל ספק סביר ביצוע העבירות על ידי הנאשם.

ומכאן, לנימוקי ההכרעה:

7. ע"ת 1 תיאר בחקירתו הראשית כי ביום האירוע בשעות אחר הצהריים היה בדרכו לשטח המרעה של קיבוץ בית ניר מתוקף תפקידו כבוקר, וטען כי משנת 2011 שימש אף כפקח מתנדב ברשות הטבע והגנים.

לטענתו, עצר בנקודה מסוימת בה יש קליטה סלולרית לצורך ביצוע שיחות טלפון, כשהמנוע כבוי, עת נדמה היה לו כי שמע ירייה. אבל מכיון שהמקום גובל בשטח אש והדבר היה מוכר לו גם ממקומות אחרים, הוא המתין.

בסמוך, עת שוחח במכשיר הטלפון הנייד, ראה "**בזוית העין מדרום לי רכב ושמעתי עוד יריה, הוצאתי משקפת והשקפתי עליו עם משקפת שדה, הם נסעו בתוך חלקת פלחה של הקיבוץ, אני גם שיערתי וראיתי שזה טנדר בצבע ירוק כסוף, הם נסעו, הם היו מדרום אלי ונסעו מערבה ואני נסעתי מעבר ונפגשנו בדרך, ברגע שראיתי אותם אותתי להם לעצור, סימנתי להם, ברגע שלא רצו לעצור הבנתי שקרה משהו, התחילו מהירה נסיעה צפונה מקביל לכביש 6...**" (ראו עמוד 6 שורה 10 - עמוד 7 שורה 2).

כך יוצא כי בגרסתו הראשונית בבית המשפט העד טען כי לא ראה ירי כלשהו באירוע עצמו ומהיכן בוצע ירי זה ולמעשה עיקר ביסוס החשד נגד אותו טנדר ירוק כסוף התגבש עת הרכב לא עצר, על אף שביקש ממנו לעשות כן.

אומנם בחקירתו הנגדית חזר **ע"ת 1** וטען בתחילה כי שמע ירייה כשהיה ברכבו עם מנוע דומם וחלונות פתוחים וכי לא יודע מי ירה את הירייה הראשונה, אך בשלב זה הוסיף וטען כי: "**ראיתי שמתבצע מתוך הטנדר ירי**", מדלת ימין, וכי ראה את הקנה של הרובה (**ראו עמוד 9 שורות 12-3 ועמוד 10 שורה 5**).

העד המשיך וטען כי לאחר הירייה הראשונה הרים את המשקפת וראה, בקו אווירי של כ-300-500 מטר ממנו, וראה שמתבצע ירי מתוך הרכב.

זאת על אף שבהמשך חקירתו הנגדית שב לטענה כי שמע הירי מכיוון הרכב (**עמוד 10 שורות 20-16**).

עיון בחקירתו ברשות שמורות הטבע והגנים, בסמוך למועד האירוע ב- 29/12/14, מעלה כי מסר בחקירה שרק שמע הירי וזאת אף לאחר שתיאר השימוש במשקפת (**נ/1 עמוד 1 שורה 13 וכן שורה 20 וכן שורה וכן עמוד 5 שורה 10**), גם בהמשך חזר וטען העד כי דיווח לפקח קייזר טלפונית על הירייה ששמע (**ראו עמ' 1 שורות 27-23**).

כאשר עומת בחקירתו הנגדית אל מול הסתירה בגרסאות השונות, לא ידע ליתן הסבר סביר וטען כי איננו זוכר מדוע לא רשם זאת (**ראו עמוד 9 שורות 26-14**).

ע"ת 2, הפקח אורי קייזר, העיד כי ע"ת 1 דיווח ש"שמע יריה ושהוא זיהה רכב מסויים..." (ראו עמוד 14 שורה 14).

8. כך יוצא, שבחקירתו הראשית העיד **ע"ת 1** על שמיעת הירי, גרסה דומה לגרסה שנמסרה ברשות שמורות הטבע והגנים, והדיווח שמסר לפקח, ואילו הגרסה כאילו ראה הירי ממש עלתה רק במענה לשאלות בחקירה נגדית.

סתירה מהותית בסוגיה מרכזית שכזו יש בה כדי להשליך על יכולת בית המשפט לקבוע ממצאים עובדתיים על בסיס עדותו של עד זה.

9. עוד העיד **ע"ת 1** כי במקום לא היו רכבים נוספים, וכי בזמן הנסיעה מסר את מספר לוחית הזיהוי לפקח אורי קייזר (**ראו עמוד 7 שורות 3-7**). גרסה זו קיבלה חיזוק מעדותו של **ע"ת 2** כמפורט לעיל.

על אף מידע זה, משנקבע כי העד לכל היותר שמע הירי ולא ניתן לדעת מהו מקור הירי, לא ניתן לקבוע ברמה הנדרשת במשפט פלילי כי הירי נשמע דווקא מכיוון רכבו של הנאשם.

זאת אף בשים לב לעובדה כי מעדות **ע"ת 5 מר ברק שחם**, עולה כי יום למחרת האירוע הוא הגיע יחד עם **ע"ת 2** ו**ע"ת 1** למקום על מנת לחפש תרמילים בשטח בו לכאורה בוצע הירי, אלא שאלה לא נמצאו (**עמוד 26 שורות 1-2**).

10. באשר להמשך האירוע העיד **ע"ת 1** כי ברכב ישבו 2 אנשים, שהנהג מביניהם הוא הנאשם והאחר מבוגר בעל חזות דתית, ולאחר שהציג בפניהם, כשחלונות רכביהם הפתוחים מצויים במרחק של כ-2 מטרים אחד מהשני, את תעודת הפקח וביקש מהם לעצור, טען הנאשם כי לא עוצר לאף אחד (**ראו עמוד 7 שורות 9-17**).

כל זאת על אף שבחקירתו הנגדית הבהיר העד כי אין לו סמכות עיכוב בהיותו סייר מתנדב (**עמוד 11 שורות 3-4**).

בהמשך למתואר, העיד **ע"ת 1** כי עלה אחרי הנאשם לכביש 6, ובזמן שנסע אחריו שוחח עם הפקחים קייזר, ברק ודקל. מעט לפני מחלף שורק נזרקה מהרכב שקית צהובה ומתחת לגשר נזרקו קופסאות של תחמושת, כדורים, כשתוך כדי תנועה הוא דיווח על כך לפקח עמו שוחח (**ראו עמוד 7 שורות 17-22**, **ועמוד 8 שורות 3-4 ושורות 17-18**). בהמשך טען העד כי בינו לבין רכבו של הנאשם לא היו רכבים נוספים בזמן הנסיעה, וכי ההשלכה נעשתה כ-5-6 דקות מעת שהחל במעקב אחרי הנאשם (**עמוד 8 שורות 12-16**).

העד תאר את כל מסלול הנסיעה של הנאשם אחריו עקב, כשבמהלך הדרך שוחח אף עם "**מישהו ממתנ"א לאדם שאני לא זוכר את שמו או יהודה או אייל**", בפאתי העיר מודיעין לפני הרמזור הושלכה עוד שקית לצד הימני בשוליים ובחלוף זמן מה, משהגיעה כבר שעת בין ערביים והרכב ביצע פניית פרסה באור אדום לכיוון ת"א, הפסיק את המעקב אחריו מאחר שהרגיש כי מסכן את עצמו (**ראו עמוד 7 שורות 22-31**).

אציין כבר בשלב זה כי השקית הלבנה שלכאורה נזרקה מרכב הנאשם בפאתי מודיעין לא נמצאה, על אף חיפוש שנעשה במקום הזריקה (**עמוד 24 שורות 11-13**).

11. העד בעדותו הבהיר כי לא ראה את תכולת השקית הצהובה (**עמוד 8 שורות 17-18**) וכי רק לאחר שעה ומחצה

מרגע הזריקה, חזר יחד עם פקחים לחפש את אותה השקית, אשר נמצאה ובתוכה היו מספר חוגלות שגורו (עמוד 8 שורה 5 וכן שורה 10).

בחקירתו הראשית העיד ע"ת 2, הפקח אורי קייזר, כי "בסופו של דבר אנחנו מדברים פה על ארוע שנמשך פחות או יותר משהו כמו 3 שעות כל הארוע הזה" (ראו עמוד 14 שורות 29-30). בחקירתו הנגדית שב והעריך העד כי האירוע נמשך כ-3 שעות (ראו עמוד 19 שורות 3-7).

גם מעדויות הפקחים הנוספים שנטלו חלק באירוע עולה כי חלף פרק זמן ממושך בין השלכת השקית הצהובה ועד הגעתם למקום לצורך חיפוש וכי גם חיפוש זה ארך זמן ממושך ועל פני שטח חיפוש לא מבוטל (עמוד 24 שורות 9-19 וכן עמוד 26 שורה 26 עד עמוד 27 שורה 1 וכן ת/4 שורות 10-18) .

כך יוצא כי חלף פרק זמן משמעותי בין אירוע זריקת השקית הצהובה מהרכב ועד מציאת השקית ותכולתה והדבר יוצר ספק סביר האם השקית שנמצאה היא אכן אותה שקית שנזרקה. זאת אף בשים לב לעובדה כי מיקום הזריקה המדויק לא היה ידוע שכן חיפושים אחר שקית זו נעשו על פני שטח גדול.

12. מעבר לניתוק הקשר בין הזריקה למציאת השקית הצהובה, עולה קושי משמעותי בדבר זיהוי השקית ככזו שנזרקה מהרכב שכן לשאלת בית המשפט כיצד ידע ע"ת 1 כי מדובר בוודאות באותה השקית שראה שנזרקה מהרכב הנוסע טען כי "אני זוכר את המקום וזו השקית היחידה שהייתה" (עמוד 8 שורות 6-7), זאת על אף שמאוחר יותר עלה כי נדרשו בין עשרים דקות לשעה לצורך איתור אותה שקית שלכאורה הייתה השקית היחידה בשטח (ת/4 שורות 16-17 וכן עמוד 24 שורה 19) והחיפוש נעשה ברדיוס של 600, 700 מטר משני צידי גשר של מחלף בכביש 6 (עמוד 26 שורות 28 - 32).

13. סתירה נוספת שנתגלתה בעדות ע"ת 1 אף היא איננה מאפשרת לקבוע כי השקית הצהובה שנמצאה היא השקית שהושלכה מרכב הנאשם - בחקירתו הנגדית טען ע"ת 1 כי השקית הצהובה וקופסאות התחמושת נזרקו מצד ימין של הרכב (ראו עמוד 11 שורות 9-14).

עיון בנ/1 מעלה כי העד טען שמדרום לנחל תמנע נצמד נהג הרכב, הנאשם, לנתיב השמאלי וזרק שקית צהובה, כאשר במהלך מעופה עפו ממנה 2 חוגלות, וכי לאחר כדקה הנוסע ברכב השליך קופסת קרטון מלאה בכדורי צייד בעלי עטיפה אדומה. על מיקום השלכתם של החפצים דיווח העד בזמן אמת לפקחים ברק ודקל (ראו עמ' 2 שורה 29 - עמוד 3 שורה 9).

מחקירתו הראשית של ע"ת 2, עולה כי ע"ת 1 דיווח לו ש"שקית צהובה שנזרקה ברכב באזור נחל תמנע ... מהצד של הנהג של הרכב" וכי "נזרק גם קופסת כדורים מהרכב" (ראו עמוד 14 שורות 28-31).

זאת ועוד, עיון במפה **ת/6** מעלה כי החוגלות נמצאו משמאל לכיוון הנסיעה. משמע, הושלכו לכאורה מכיוון נהג הרכב ולא הנוסע.

מהמתואר עולה כי קיימת סתירה בדבריו של העד לעניין המיקום ממנו הושלכה השקית, ומשכך אף לגבי זהות המשליך, הנאשם או הנוסע ברכב.

14. מעבר לאמור, כמפורט לעיל, **ע"ת 1** טען כי לא ראה מה הכילה השקית הצהובה שנזרקה, זאת על אף שלפי עדותו של **ע"ת 2**, הוא דווח על ידי **ע"ת 1** "**שנזרקה השקית הצהובה שנראה שעפה ממנה חוגלה אחת במהלך הזריקה...**" (**עמוד 15 שורה 11**).

15. מכל המקובץ עולה כי במהלך מרדף שארך זמן רב הושלכו שתי שקיות, האחת צהובה באזור מחלף שורק והאחרת לבנה באזור מודיעין.

בעוד, השקית הלבנה לא נמצאה, על אף שנעשה חיפוש במקום הזריקה, השקית הצהובה נמצאה כשבתוכה חוגלה אחת ובאזור שבסמוך, חוגלות נוספות, אלא שחלפו לכל הפחות שעתיים מרגע זריקת השקית ועד מציאתה כאשר נדרש לכל הפחות חצי שעה של חיפוש כדי לאתר השקית כך שלמעשה ניתן קשר בין הזריקה למציאה בחלוף זמן ממושך כל כך, כשלמעשה מיקום הזריקה המדויק לא היה ידוע שכן החיפושים בוצעו על פני רדיוס גדול מאד.

כל זאת מעבר לסתירות המהותיות שפירטתי לעיל שעלו במהלך עדותו של **ע"ת 1**.

מכאן שלא ניתן לקבוע מעל לכל ספק סביר כי השקית הצהובה שבתוכה נמצאה חוגלה אחת מתה והחוגלות הנוספות שנמצאו בסמוך נזרקו מהרכב שאחריו דלק ע"ת 1.

16. בחקירתו הראשית טען **ע"ת 5**, **הפקח ברק שחר**, כי **ע"ת 2** דיווח לו על האירוע, וכי לאחר שהתחיל בנסיעה צפונה על כביש 6 מכיוון רבדים, התקשר אליו **ע"ת 1** וסיפר לו "**שהחשודים זרקו שקית צהובה עם ככל הנראה עם חוגלות, בין שני הנתיבים של כביש 6 בין הנתיב הצפוני לדרומי קצת לפני מחלף שורק בגשר שחוצה את נחל תמנה... הם זרקו גם שקית עם תחמושת...**", וכאשר הגיע למקום השלכת התחמושת, עצר בשולי הכביש וירד ברגל לחפש את התחמושת, ומצאה לאחר כ-5 דקות של חיפוש - "**8 כדורים אדומים קרטון עם ציור של ברווז...**". העד הסביר כי צילם את התחמושת רק בתוך הרכב מחשש כי יפגע בשל היות המקום סואן (**ראו עמוד 23 שורה 24 - עמוד 24 שורה 9**).

בהמשך חקירתו טען העד כי מהשיחה עם **ע"ת 1** ועד שמצא את התחמושת חלפו בין 10 דקות לרבע שעה (**ראו עמוד 25 שורות 3-6**).

בחקירתו הנגדית טען העד כי הכדורים היו מפוזרים על הרצפה והוא הכניסם לתוך שקית נקיה שהייתה ברכבו ואשר מופיעה ב**ת/9**, ולשאלת בית המשפט השיב כי אכן הרים את הכדורים בידיים חשופות (**ראו עמוד 26 שורות 5-9**).

תמונת התחמושת ועליה הסבר דומה למקום צילומה ותיאור המקום באמצעות נ.צ. הוגשה וסומנה **ת/9**.

כמו כן, הוגש מסמך בו ציין העד כי התחמושת נאספה על ידו בשעה 16:40, ושרטוט של מקום האיסוף (**ת/8**).

17. מהמפורט לעיל עולה כי חלפו כ-20 מעת שהנאשם החל בנסיעה מגבעות צפית ועד למציאת התחמושת אשר נמצאה במקום אליו כיוון **ע"ת 1** את **ע"ת 5**.

על אף שלכאורה לאור הזמן הקצר שחלף בין זריקת התחמושת למציאתה, במקום סוּאן שיש להניח שלא היו בו אנשים נוספים עד מציאת התחמושת, לאור הקשיים המשמעותיים שעלו בעדותו של **ע"ת 1** כפי שפרטתי לעיל קיים קושי לבסס ממצא עובדתי על בסיס עדותו בדבר עצם זריקת התחמושת מן הרכב. משכך, לא אוכל לקבוע מעל לכל ספק סביר כי מרכב הנאשם אכן נזרקה תחמושת.

18. גם בעניין שאיננו בלב תיאור האירוע על ידי **ע"ת 1** עלה קושי בעדותו ואף בכך יש כדי לחזק קביעתי דלעיל בדבר העדר יכולת לקבוע ממצאים עובדתיים מהימנים על סמך עדותו.

בחקירתו הראשית טען **ע"ת 1** כי פגש את הנאשם במגרש החניה של משטרת קריית מלאכי ביום 31/12/14 במקרה, וכי הנאשם לא רצה להיכנס להיחקר. כשנשאל על ידי בית המשפט כיצד יודע מה עשה הנאשם בחקירתו השיב העד כי "שמע" על כך, וכי לא הוא חקר את הנאשם (**ראו עמוד 8 שורות 19-27**).

זאת על אף עדותו של **ע"ת 2** שהעיד כי חקירת הנאשם נעשתה בנוכחותו של עופר בן שבת (הלוא הוא **ע"ת 1**) (**ראו עמוד 15 שורה 21 - עמוד 16 שורה 18**).

גם **מת/1(ד)** עולה כי **ע"ת 2** תאר כי בעת שהזהיר את הנאשם טרם חקירתו, נכח במקום **ע"ת 1**.

אף **מת/2**, חקירת הנאשם עולה כי **ע"ת 1** נכח במקום ואף הוצג בפני הנאשם (**ראו למשל עמוד 2 שורות 29-33 ועמוד 4 שורות 13-14**).

כך יוצא כי בעניין זיהוי הנאשם על ידי **ע"ת 1** וחלקו בחקירת הנאשם, לא דיין העד לשון המעטה.

19. עד כאן ניתן לסכם ולומר כי עדותו של **ע"ת 1** הייתה רצופה סתירות ותמיהות המקשות עד מאד לקבוע לפיה ממצאים עובדתיים ברורים.

מעבר לאמור, לא הוכח כי הירי ששמע **ע"ת 1** במקום נורה מהרכב בו נהג הנאשם ועל אף המרדף הממושך שנעשה אחר רכבו, בסופו של יום ל ניתן לקבוע כי המוצגים שנמצאו הושלכו דווקא מרכבו של הנאשם.

בהעדר יכולת לקבוע מקור ברור לירי שכן זה רק נשמע ולא נצפה ובהעדר קשר ישיר בין הרכב בו נהג הנאשם לחוגלות והתחמושת שנמצאו, כבר עתה ניתן לקבוע כי המאשימה לא עמדה בנטל הבאת הראיות ולא הוכיחה מעל לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

20. למעלה מן הצורך אציין כי עדות הנאשם אומנם לא הותירה רושם מהימן על בית המשפט אך אין בכך כדי להשלים את ה"אין" שבראיות התביעה.

הנאשם שמר על גרסה אחידה ולפיה שהה ביום האירוע במקום, לא עצר לע"ת 1 משלא זיהה אותו ונסע בכביש 6 עת רכבו של ע"ת 1 נוסע אחריו, הכחיש ירי או ציד או השלכה של דבר מה מרכבו (עמוד 34 שורות 7-20), אלא שבעניינים שונים ניתן היה להתרשם כי הוא איננו מוסר גרסה מדויקת.

כך לדוגמה על אף שבחקירתו במשטרה טען כי במועד האירוע לא היה עימו אדם נוסף ברכב (ת/2 עמוד 2 שורה 41, עמוד 7 שורה 5, עמוד 8 שורה 11, עמוד 10 שורות 36-37, עמוד 12 שורה 11 ושורה 37, ועמוד 14 שורה 28) עמוד 2 שורה 41, עמוד 7 שורה 5, עמוד 8 שורה 11, עמוד 10 שורות 36-37, עמוד 12 שורה 11 ושורה 37, ועמוד 14 שורה 28), כשנחקר במשטרה ותיאר את שאירע השתמש מבלי משים בלשון רבים (ת/2 עמוד 2 שורות 13-14 וכן עמוד 8 שורות 15-19).

גם בחקירתו בבית המשפט טען הנאשם כי לא היה איתו אדם נוסף ברכב (ראו עמוד 33 שורות 6-8), עם זאת, בהמשך חקירתו אמר בלשון רבים "בטח ראינו אנשים ראיתי רכבים...", אולם לאחר מכן טען כי מדובר בטעות וכי היה לבד (ראו עמוד 34 שורה 31 - עמוד 35 שורה 4).

מחדלי חקירה -

21. מעבר לאמור, מספר פעולות חקירה שלא נעשו ויתכן ולו נעשו היו מובילות להבאת ראיות ברורות יותר בפני בית המשפט, אף בהם יש כדי להוביל לתוצאת זיכוי הנאשם.

22. ע"ת 6, גברת רוני אליאס, המטפלת הראשית בבית החולים לחיות בר הגישה חוות דעת מומחה (ת/11), ממנה עולה כי מבדיקה שנעשתה לחוגלות שנמצאו במחלף שורק ובהתאם לניסיונה "ניתן לקבוע שבחוגלה נמצאו כדוריות מתכת שמאפיינות רסס כדוריות של רובה ציד".

גם בחקירתה הנגדית שבה העדה וטענה כי מניסיונה, הכולל אלפי צילומי רנטגן, בחוגלות נמצאו כדוריות מתכת שמתאימות לרובי ציד. העדה הבהירה כי לא בקיאה בסוגי רובי ציד, אולם שבה וטענה כי ממאות מקרים אחרים יודעת לזהות כי מדובר במקרה זה בכדור של רובה ציד. העדה אף הסבירה כי כשירים בטוטו "זה מתפרק בגוף של החיה, וזה לא יראה סימטרי כמו כדורית של רובה ציד בגלל שהמתכת נשרפת ומתפרקת" והסבירה כי המראה של התוצאה שונה (ראו עמוד 28 שורה 2 - עמוד 29 שורה 13).

בעדותה העידה העדה כי במקרה דנן לא הוציאה את הכדוריות מהחוגלות על אף שזה אפשרי, ואף לא בדקה את קוטרם בעת ביצוע הרנטגן, וזאת מאחר ולא התבקשה לעשות כן, וכן מאחר ולטענתה מצורת הכדור ניתן לראות כי זהו גודל של כדורית ציד. בהמשך, אישרה העדה כי כדי לדעת לאיזה רובה שייך הכדור יש לבדוק את קוטרו ולבדוק את המתכת ממנו עשוי, וכי במקרה זה לא נעשתה בדיקה כאמור (ראו עמוד 29 שורה 31 - עמוד 30 שורה 7).

הדברים אומנם לא הובררו עד תום, אך יתכן ובדיקת קוטר הכדוריות והתאמתם אל מול התחמושת שנמצאה היה בה כדי להציג ראיות ברורות יותר בפני בית המשפט.

23. מעדויות עדי התביעה עולה כי בעת תפיסת המוצגים בשטח, הפקחים לא שמרו על ט.א. ונגעו בידיים חשופות במוצגים השונים. (עמוד 26 שורות 8-9).

בתיק בו ישנו קושי בזיהוי מבצע העבירה ונתפסים מוצגים רלבנטיים לביצוע העבירה, בדיקת ט.א. הינה פעולת חקירה מהותית וחשובה ואי ביצועה יש בו כדי להמשיך ולחזק את ה"אין" בתיק זה.

תשובותיו של **ע"ת 2** בעניין זה בחקירתו הנגדית בוודאי אינן מהוות תשובות מספקות לאי ביצוע פעולת חקירה כה מהותית. (עמוד 17 שורות 3-14).

24. טרם סיום ולמעלה מן הצורך אציין כי בסיכומיו עתר ב"כ הנאשם אף לביטול כתב האישום בשל שיקולי הגנה מן הצדק, אולם החלטה מפורטת לעניין זה, אשר התייחסה לכלל טיעוני הנאשם ובכלל זה **לנ/4** אשר היה בפני מותב זה, ניתנה כבר ביום 16/12/18, טרם הגשת הסיכומים בתיק.

25. כמו כן, בסיכומיו העלה ב"כ הנאשם טענה לפיה יש לזכות הנאשם לפי **סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982**, אולם מאחר ויש להעלות טענה בהתאם לסעיף זה לאחר סיום פרשת התביעה וטרם פרשת ההגנה, ולא במועד הסיכומים ולאחר שנשמעה עדותו של הנאשם, אין מקום ליתן החלטה נפרדת בגין טענה זו.

סוף דבר

26. כאמור בפתח הכרעת הדין, המאשימה לא עמדה בנטל הבאת הראיות ולא הוכיחה מעל לכל ספק סביר עובדות כתב האישום. משכך, אני מורה על זיכוי הנאשם.

27. מזכירות תמצית הכרעת הדין לב"כ הצדדים.

28. זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, א' אדר ב' תשע"ט, 08 מרץ 2019, במעמד הצדדים